

Bölüm 2

Eğer bilim, din ve okuryazarlık nihai hakikate ulaştıramıyorsa, geriye hangi yol kalır? Restart'a hoş geldiniz. Bu bölüm, "72 milletin savaşı"nı —yani kolektif bir "ruhsal kanser" yaratan çatışan dogmaları— ele alıyor. Binlerce yıldır gizli kalmış, mistisizmin tek gerçek ve zamansız yolu olan 73. Yol'u tanıtıyoruz.

Mevlana'nın meşhur "Karanlık Odadaki Fil" meselini kullanarak; dinlerin ve felsefelerin, gerçeğin sadece bir parçasına —hortumuna, bacağına, kulağına— dokunan ve onu bütün sanan kör adamlara nasıl benzediğini gösteriyoruz. Mevlana'nın neden yerleşik dine, çamura saplanmış "ayağı bağlı bir bitki" olarak saldırdığını ve "Güneş zaten varken Adem ve Havva neredeydi?" diye sorarak tarihin temellerine nasıl meydan okuduğunu keşfedin.

Bu gelişen bir bilim değildir; Platon'dan Mevlana'ya kadar büyük mistiklerin değişmeyen, daimi bilgeliğidir. Resmin tamamını görmenin tek yolu, "mum"u yakmak ve İnsan-ı Kâmil'i bulmaktır.

#Restart #SeyyedMohammadHosseini #Bölüm2 #73üncüYol #YetmişÜçüncüYol #Mistisizm
#Tasavvuf #İrfan #Mevlana #Hafız #Platon #Sokrates #DaVinci #Senai #Attar #İnsanıkamil
#EnsanEKamel #KaranlıktakiFil #Mum #72Millet #YasakBilgi #GizliTarih #MistikYol
#GerçekVeEfsane #BilimVeMistisizm #DinVeMistisizm

Saat 11:15. Ben Hüseyini, "Restart" programıyla. Geçen hafta açıkladık—yani Restart'ın ilk bölümünde—bilimin asla irfana ulaşamayacağını ve irfan yolunun kesinlikle bilimden geçmediğini anlattık. Ve dünyadaki hiçbir din irfana ulaşmaz. Yani irfan yolu dinden geçmez. Sevgili dinleyicilerden, şu an bu programı dinleyen 50, 60, 70 bin kişiden rica ediyorum, çoğu benim "İyi Geceler İran" programımı izlemiştir ve bu yüzden onlarla çok daha rahat konuşabilirim çünkü geçmiş programları tekrar açıklamayacağım. Ama bu programı ilk kez dinleyen dinleyicilerden, lütfen en azından "Salaklar" programının Da Vinci bölümünü dinlemelerini rica ediyorum. Çünkü orada dünyadaki insanların yüzde 99'unun tekrar söylemediği bir şey söyledim. Dikkat edin. Orada Da Vinci'yi başkalarının anlattığından farklı bir şekilde anlattım. Ve orada, tüm Mona Lisa tablosunu on dolara bile almayacağımı, ancak Leonardo Da Vinci'nin diğer tablolarının mistik bir mesaj taşıdıkları için 50 milyar dolar değerinde olduğunu açıkladım. Ve dünya, siz Leonardo Da Vinci'nin sırrını anlamayın diye Mona Lisa'yı zorla moda yapmaya çalışıyor. Aklınızdaki soru şu: Eğer irfan yolunun dinle, bilimle veya okuryazarlıkla bir ilgisi yoksa, o zaman hangi yol var? Restart programında, sadece 100 bölümde, 50 bölümde, 200 bölümde, bilmiyorum, sadece üç mısra şiir açıklamak istiyoruz. Eğer dünya insanları bu üç mısrayı anlarsa, her şeyi anlamış gibi olurlar. Tabii ki her şeyi anlayacaklar diye değil, ama 2016'da bu üç mısrayı anlayalım ve bin yıl sonra başkaları da ariflerden birkaç mısra daha anlayabilir.

"72 milletin cengini mazur gör, Zira hakikati görmeyip efsaneye saptılar."

Restart programı bu mısrayı açıklamak istiyor: 72 milletin savaşı, yani dünyadaki 72 millet, yani dünyadaki tüm milletler, yani dünyadaki insanların yüzde 99'u—Hafız emir kipiyle bu gülünç ve komik savaşı "mazur görün" diyor. "Mazur görün" bir emirdir. "Zira hakikati görmediler," yani yetmiş üçüncü yolu. Restart size yetmiş üçüncü yol adında bir yol gösterecek. Belki de bu programın adını "Yetmiş Üçüncü Yol" koyabilirdik ama bunu burada açıklamak şimdi aklıma geldi. Yani Restart size, evrenin, insanlığın ortaya çıkışından yüz binlerce yıl önce ve insanlığın ortaya çıkışından yüz binlerce yıl sonra, sessiz ve bilinmez tutmaya çalıştığı bir yol olduğunu söylemek istiyor. Neden? Evrende senin ve benim Yetmiş Üçüncü yolu anlamamızı istemeyen hangi gizli eller var? Hafız'ın bahsettiği bu Yetmiş Üçüncü yol, unutmayın ki Hüseyini bu programda saçmalamaz. Eğer bu programda bazı insanlar tuvalete gider de ayakları başlarına dolanırsa, kafaları karmakarışık olursa, bunu arifler yapar, benimle alakası yok. Ben sadece ariflerin tanımlarını ve düşüncelerini sizin için açıklamakla yükümlüyüm. Çok basit. Eğer şimdi doğru yolu bulmak istiyorsanız, Hafız'ın bu şiirine ve dinlerin düşüncesine göre, 500.000 yıl yaşamanız ve 500.000 din ve kitap okumanız gerekirdi. Ve sonra onlarla yatıp onlarla kalkmanız lazım; şaka değil. Mesela, gidip Buda'nın tamamını okumanız, sonra bunun doğru yol olup olmadığını görmek için onunla yatıp kalkmanız gerekirdi. Hepsini okuyabilmek için ne kadar yaşıyorsunuz ki? Bu program, bu sözlerin tüm özünü alıp size yüz bölümlük bir dizide sunuyor. Yani, okuryazarlıkla ve kitap okuyarak asla irfana ulaşamayacaksınız. Sebebi de basitçe 150.000 kitabı okuyacak vaktinizin olmaması. 150.000 kitabı nasıl okuyacaksınız? Asla okuyamazsınız. Dolayısıyla kendi cehaletiniz içinde kalacaksınız. Size dostça tavsiyem şu: Bu programda Hüseyini konuşmuyor; Hüseyini ariflerden bahsediyor ve arifler gizlidir ve bir sürü sahte arif de bu isimlerin arasına zorla girmiştir. Bu yüzden sizin kaynak gösterdiğiniz materyallerin ariflerle hiçbir ilgisi yok. Arifler kendi konumlarını gayet net belirlemişlerdir. Bu programı dinlemeden önce çocuk bile yapmamalısınız. Yani, bir çocuğunuz olursa, ne ürettiğinizi sanıyorsunuz? Babalarımız gibi, siz de art arda yumurtladınız ve biri de Hüseyini oldu. Ama bu programı dinlerseniz, belki çocuğunuzun DNA'sı değişir. Net ve kestirmeden söylemek gerekirse, dünyadaki tüm yöneticilerin ve insanların kurtuluş yolu yetmiş üçüncü yoldur. Diğer 72 yol, sizi sadece ahıra götüren bir ahır yolu gibidir. Hiçbir şey öğrenmezsiniz. Sizin ahıra, yani evinize giden bir inek olduğunuzu varsayar. Diğer 72 yol, sen ve ben inek olduğumuzu varsaymanın yanı sıra, bize ahır gösterir. Ama yetmiş üçüncü yol hiç de öyle değil. Bu programla, Zamanın İmamı, Mesih'in veya İsa'nın dönüşü, paralel evrenler, meditasyon, UFO'lar, inanç, din ve binlerce diğer sorunuz cevaplanacak. Bugün Rumi'den bir hikaye anlatmak ve Rumi'nin kimi boğazına kadar tuvalete soktuğunu size göstermek istiyorum. Size anlatmak istediğim hikaye çok derin. Bu hikayede Rumi tüm dinleri havaya uçurur, bilim adamlarını havaya uçurur ve Tanrı'ya tamamen meydan okur. Anlatmak üzere olduğum bu hikayeden 20 mısrayı çıkardım. Yani, 20 beyti 40. program ve sonrasına bıraktım, çünkü şimdi ne kadar açıklarsak açıklayalım, ne ben ne de siz anlayacağız. Dikkat edin, 20 beyti kasten çıkardım. Senin ve benim için bir faydası yok ve diğer beyitleri de anladığım kadarıyla açıklamaya çalışacağım. Bilim evrimleşiyor; din de evrimleşiyor. Bilim ilerliyor; din de ilerliyor. Evrendeki her şey ilerliyor. Evren, bugünün insanlarına göre genişliyor veya geçmişin insanlarına göre daralıyor. Galileo gibi bir arif Dünya'nın yuvarlak olduğunu söyler, ama onlar Dünya'ya düz derler ve 500, 600 yıl boyunca dünyanın içine ederler. Ve şimdi dünya kitaplarının sembolü olan komik, sofist bir filozof, Aristoteles, bu salak, seni ve beni 500 yıl geriye götürür ve tüm dünyayı bir inek gibi ahıra götüren inançlar sunar. Seninle benim tek şansımız, tarihte

Platon'un (Eflatun) doğmuş olmasıydı. Bilim evrimleşiyor, din evrimleşiyor; evrende evrimleşmeyen tek şey irfandır. Sadece irfan evrime doğru gitmez. İrfan, doğduğunuz günden beri sabit ve durgun bir deniz olmuştur. 50 milyar yıl içinde anlamamız gereken ne varsa, 50 milyar yıl önce de anlayabilirdiniz. Kanıtı da Rumi'nin Mesnevi'si olan bu kitaptır ki, gelecek binlerce yıl boyunca onun gibisi gelmeyecektir. Rumi'nin o zamanki beyni, binlerce yıl sonra bile kimsenin irfandan bir şey anlamayacağını göstermiştir. Şimdi, bazıları Tasavvuf'u İslam'a yapııştırıyor. Tasavvuf İslam'dan sonra gelir diyorlar. Bu programda Sufi veya Tasavvuf açıklanacak. Yani, neden bazıları 100.000 yıllık Sufi'yi İslam'dan veya Hristiyanlıktan sonraymış gibi tanıtmak istiyor? Sufi kimdir ki? Tasavvuf nedir? Sufi, irfan kitaplarında nasıl tanımlanır? Yetmiş üçüncü yol nedir? Ve seni ve beni nasıl kurtarabilir? Yetmiş üçüncü yol, tüm dünyanın bağlı olduğu bir yol mudur? Evet. Tasavvuf veya irfan—100.000 yıllık tasavvuf veya 100.000 yıllık irfan—dine karşı mıdır? Hayır. Dini dış hekimliği gibi görürler. Bir dış hekimi asla iyi bir tamirci olamaz. Bir dış hekimi beyin cerrahı değildir. Din, irfanın bir dalıdır, ki fena değildir, iyidir, kullanın derler. Bilim gibi, bilim de aynı şekildedir. Pekala, sanırım şimdi Restart programında yapacağım bir şey bir hikaye anlatmak ve bu hikayede Rumi'nin bakış açısının bir arifin bakış açısı olduğunu göreceğiz. Bakın, Rumi'nin kaynakları ariflerdir. Rumi'ye karşı konuşan herkes, sadece tasavvuf ve irfan içinde olmamakla kalmaz, aynı zamanda 72 milletin olduğu yerdedir. Bakın, çok net konuştum. Eğer Sanai ve Rumi'yi kafanızdan çıkarırsanız—Rumi ve Sanai hakkında konuşan herkes 72 milletin içindedir. Filozof olmaları fark etmez, başkan olmaları fark etmez, 20 kitap yayınlamış olmaları fark etmez. Bu kitapları ya hükümet yazdırmıştır ya da başkalarının kitaplarını çarpıtmışlardır. Benim için ne olduğu fark etmez. Sahip olduğum kaynaklar sadece ariflerdendir, Platon ve Galen'den bu yana. Size sunmak istediğim hikaye bir Sufi'nin dilindendir, yani Rumi, Mevlana, Sufilik mertebesine ulaşır. İrfan sıralamasına geldiğimizde arif olan çok az insanımız vardır. Ariften sonra Sufi denilen bir kelime vardır. Evrende belki birkaç tane olan Sufi'den sonra, İnsan-ı Kâmil kelimesine gider. Şimdi, size söylediğim şeyi Attar söylüyor. Attar diyor ki, bu hikayenin zirvesi İnsan-ı Kâmil denilen bir insandır, ki ilk bölümde bahsetmiştim, "İsim" denilen bir kelime ve bu İsim, işte bu İnsan-ı Kâmil'dir, ki bunu daha sonra ariflerin kaynaklarıyla açıklayacağım ki İnsan-ı Kâmil ne demek, Sufi ne demek, irfan ne demek ve arif ne demek göresiniz. Ve dindar ve sofu Müslümanların, sevgi dolu Sufi irfanında yeri yoktur. Size tanıtmak istediğim hikaye, bizim güzel Mevlana Celaleddin'imizden. Ama bu hikayenin, Sufi'nin son birkaç yılla ilgisi olmadığını anlamamız için küçük bir not düşeceğim: Bay Rumi'den önce, Sanai bu hikayeyi anlatmıştı. Pekala, bu açık ve Rumi'nin kendisi de "Biz Sanai ve Attar'dan sonra geldik" der. Yani Rumi'nin şimdi açıkladığı bu hikayeyi Sanai'nin de anlattığı açık. Pekala, sorun yok. Rumi'nin kendisi bu 72 milleti terk etmenizi söylüyor. Ben konuştuğumda, benim aşkım, Sanai, Attar'dır. Ama bu hikayenin güzelliği, bu hikayenin Budizm'de de olmasıdır. Yani, Sufi-Budizm'de, Buda'nın dininde değil, çünkü Buda'nın dininin bizzat Buda ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu hikaye Hinduizm'de de var. Platon (Eflatun) da bu hikayeyi anlattı. Bakın, Rumi'den anlatmak istediğim bir hikaye, görün kaç yüz yıl geriye giderseniz gidin, başka insanların da onu anlattığını görüyorsunuz. Yani, kitapta, pardon, Veda veya Vada bakış açısında anlatılır. Jain veya Jein dininin geleneğinde anlatılır. Hinduizm'den başka bir bakış açısı olan Jain veya Jein dininde. Buda'nın kitabında anlatılır, hatta İslam dünyasının Tasavvuf'unda bile anlatılmıştır. Yani, bu tür bakış açılarına, istediğiniz sıfatı ekleyip bu İslami Sufi, bu Hristiyan Sufi diyebilirsiniz. Hayır, Sufi Sufi'dir. İnsan-ı Kâmil İnsan-ı Kâmil'dir. Hangi din için olduğuyla ilgisi yoktur. Din aslında Sufi'nin bir parçasıdır.

Mesela, sağ elinin tırnağı gibidir. Ve siz onu oraya yapıştırmak istiyorsunuz. Yani, bir, bu hikayenin eski zamanlarda var olduğu sonucuna varıyoruz. Hey dostum, dikkat et, bu hikaye eski zamanlarda var olan Sufi'ye ait. Bu bile Rumi'nin, Platon'un geçmiş sözlerini—çünkü o çağın insanları aptaldı ve anlamadılar—belki tekrar anlarlar diye başka bir dilde sunduğunun kanıtıdır. Sanai de aynı şeyi yaptı, Platon da aynı şeyi yaptı, Buda da aynı şeyi yaptı. Tekrar tekrar tekrar tekrar söylediler ve kimse anlamadı. Ama Rumi ile diğerleri arasındaki fark, Rumi birini tuvalete attığında, ayağını gerçekten kaldırmaz. Diğerleri nefes alsınlar diye kaldırır. Ama Rumi saldırdığında o kadar güzel saldırır ki, dünya insanları toplansa Rumi'nin ayağını tuvalettekinin başından kaldıramazlar. Hamleler muazzam, muazzam hamleler. Daha fazla konuşmadan, Rumi'den okumak istediğim şiire geçelim ve görün bakalım neden tüm interneti aradığınızda sadece ilk yedi sekiz mısrayı açıklamak istiyorlar. Bakın, Rumi'nin hikayesinin ilk on mısrası, Buda'nın, Hinduların, Sanai'nin, Attar'ın ve Platon'un hikayesini açıklar. Onuncu mısradan otuzuncu, kırkinciye kadar Rumi temel olarak gördüğü herkesi tuvalete sokar. Şimdi ben bu şekilde açıklamak istiyorum, ne fark eder? 1'den 10'a kadar olan mısraların yorumu o kadar güçlü ve düpedüz tekdüzedir ki, hiçbir şüpheye yer bırakmaz. Hikaye şöyle, ve onların eski kitaplarında da aynıdır. Onlar, mesela, bir kral bir fil getirdi dediler. Sanai, mesela, bir kral şehre bir fil getirdi dedi. Ama Sanai ve Buda ve Hindular o şehrin insanlarını kör saydılar. Ama Rumi'nin hikayesinde—çok dikkat edin—bu fili açıklayan önceki hikayelerde, fil hikayesinde, bir şehrin insanları kör kabul edilirdi, yani insanlar kördür dediler. Ama Rumi bunu bir adım öteye taşır ve der ki, insanların aptalca kör olduğunu sanmayın; gören insanlar daha da aptaldır. Ve hikaye anlatma alanını tamamen değiştirir ve şehrin insanlarını bilgili, gören kişiler olarak kabul eder ve açıklar. Birçok insan, meselenin özüne inemeyelim diye bu hikayeyi Tanrı gibi fantezilere bağlamayı sever. Ama Rumi'nin hikayesi, din bilimine ve Tanrı'nın kendisine doğrudan, tek tip bir saldırdır. Birlikte, Mevlana Celaleddin Muhammed Rumi Belhi'nin düşüncelerine kulak verelim. Der ki: "Birinin eli kulağına ulaştı." Şuradan okuyayım. "Bir fil karanlık bir evdeydi." Yani ev karanlıktı, ışık yoktu. Kimse kör değildi, sadece ışık yoktu. "Hintliler onu sergilemek için getirmişti. Onu görmek için birçok insan o karanlığa girdi, her biri." Der ki, o eve bir fil getirmişlerdi. Şimdi "sergilemek için" diyorlar, yani bir şey getirmişler, henüz fil olduğunu söylemek istemiyor. Sanatını sergiliyor. Diyor ki, bir şey getirmişlerdi—"bir şey"in kendisi önemli—ve insanlar onu görmek için gidiyorlardı, gelen bu şeyin ne olduğunu görmek için kendilerini bu eve tıktırıyorlardı. Ve talihsizlik o ki, karanlık, hiçbir şey görünmüyor. "Gözle görmek mümkün olmadığından, o karanlıkta, her biri avucuyla yoklardı." Diyor ki, görmek için ışık olmadığından ve görmek mümkün olmadığından, şimdi avuç devreye giriyor, elin avcu. Dikkat edin, diyor ki, hiçbir şeyi anlayacak duyuya sahip olmadıkları için, ışık olmadığı için, şimdi elin avcu yardımlarına geliyor. "Birinin avcu hortumuna denk geldi, dedi ki, 'Bu yaratık bir su oluğu gibi.'" Dedi ki, biri filin hortumuna dokundu ve "Bu, affedersiniz, bir su oluğu" dedi. "Başka birinin eli kulağına ulaştı, ki o ona bir yelpaze gibi göründü." Bir başkası filin kulağına dokundu ve dedi ki, "Ulan, zırvalama, pislik herif, bana din satıyorsun, akılsız aptal. Bana 'bu bir su oluğudur' diye bir din mi üretiyorsun? Şerefsiz, akılsız, pislik herif, hayır, bu bir yelpaze. Avcumla kontrol ettim." Şimdi yanındaki bir başkasına diyor ki, "Bu bir yelpaze, neden yalan söylüyorsun? Neden insanları yoldan çıkarıyorsun? Onları yozlaştırıyorsun? Seni pislik." Ve sonra o tarihte İŞİD benzeri bir hükümet kurar. "Bir başkasının avcu bacağına değince dedi ki, 'Filin şeklini gördüm, bir sütun gibi.'" Dedi ki, bu iki kişinin dini saçmalık. "Pislikler yalan söylüyor. Bu bir sütun. Bu bir kolon." Dedi ki, hiç de onların dediği gibi değil. "İnsanların kafasına tıktırdığınızı

ve insanları hurafeye sürüklediğiniz bu felsefe ve din de ne? Avcumla dokundum ve anladım ki bu bir sütun," çünkü bacaklarına dokunmuştu. "Başka biri elini sırtına koydu ve dedi ki, 'Bu fil gerçekten de bir taht gibi.'" O da dedi ki, "Bakın, biz irfan içindeyiz, irfandan anlıyoruz. Bu aptalların hepsi yalan söylüyor. Bu ne su oluğu, ne de affedersiniz, bir sütun. Bunların hiçbirisi değil; bu bir taht." "Böylece her biri, ulaştığı kısım için, duyduğu gibi anladı." Kısacası, diyor ki, dinler ve bu insanlar bu filin etrafına toplandı ve bu filin neresine dokundularsa, insanlar için yeni bir hüküm, yeni bir ideoloji, yeni bir açıklama kitabı çıkardılar, "Kendi gözlerimizle gördük ve bahsettiğiniz bu fil, bizim açıkladığımız şeydir" dediler. "Bakış açılarından sözleri farklılaştı; biri ona 'Dal' adını verdi, bu 'Elif' ." Diyor ki, aralarındaki anlaşmazlık büyüdü ve dinler ve inançlar, affedersiniz, her biri ona bir unvan verdi. Biri 'Elif' dedi, diğeri 'Dal' dedi. Şimdi Rumi açıklıyor: "Eğer her birinin elinde bir mum olsaydı, sözlerindeki farklılık ortadan kalkardı." Diyor ki, bu fili inceleyen insanlara, eğer bu aptalların eline birer mum verseydik, tüm bu anlaşmazlıklar tamamen silinirdi. Yani, 72 milletin üçüncü yola, yani yetmiş üçüncüye karşı savaşı, yani mum, Hafız'ın bahsettiği o yetmiş üçüncü yoldur. Eğer bir mum verseydik, filin tüm vücudunu görürdük. "Duyu gözü de tıpkı avuç içi gibidir; avucun tamamına erişimi yoktur." Diyor ki, beş duyu—şimdi buradan itibaren Rumi, bakın, dikkat edin, buraya kadar hikaye tüm dinler ve onu Buda ve Platon için açıklayanlar içindi. Ama bakın, buradan itibaren Rumi saldırıya başlıyor. Diyor ki, sizin beş duyunuz, sizin avcunuzdur. Sadece avcunuz kadar anlarsınız. Yani, bilinciniz sadece bu bir karış. Hiçbir şey anlamıyorsunuz. Ve beş duyunuz, o karanlıkta bu konuyu anlamınıza yardımcı olmayacak. Neden? Çünkü sadece ışık, yaratığın gerçek yüzünü gösterebilir. "Denizin gözü başka, köpük başkadır; köpüğünü bırak da gözden denize bak." Burada resmen hikayeyi bir dalgadan diğerine, bir senfoninin armonisi gibi, Beethoven'ın senfonisi gibi taşımaya başlıyor. Diyor ki, sen deniz köpüğünü görüyorsun, denizin üstündeki köpüğünü görüyorsun, seni aptal, bu deniz değil, deniz içeride. Vallahi, kıyıdan baktığın şey köpük, deniz değil. "Şimdi köpüğün hareketi denizdendir, gece gündüz; sen köpüğünü görürsün de denizi görmezsin, ne acayip! Biz gemiler gibi birbirimize çarpıyoruz; gözlerimiz kör, berrak suda olmamıza rağmen." Diyor ki, sen ve ben, suyun üzerinde olan ama suyu görmeyen kör insanlar gibiyiz. "Ey sen, beden gemisinde uykuya dalmış olan, suyu gördün, şimdi suyun içindeki Su'ya bak." Buraya kadarı internette var. Buradan sonrası internette yok. Yavaş yavaş, buradan itibaren Rumi'nin bakış açısından din sorgulanmaya başlar. Din kötüdür demiyor; dinin bize ulaşması için yolunu değiştirip bizim yolumuza gelmesi gerektiğini söylüyor. Saldırı burada başlıyor. Yani, bir sonraki mısra, buradan itibaren Rumi resmen insanların inançları olan şeylere saldırıyor. Herkes, şu andan itibaren, bence, bu dakikadan itibaren, herkes Rumi'ye küfredebilir. Başka yolu yok. "Suyun, onu akıtan bir Suyu vardır; ruhun, ona seslenen bir Ruhu vardır. Güneş mahlukata su verirken Musa ve İsa neredeydi?" Dedi ki, Musa... Musa ve İsa kelimeleri önceki mısralardan sonra geldiğinde, tam olarak fil hikayesinin konusunun dinle ilgili olduğunu işaret ediyor. Resmen dinle ilgili, vallahi başka bir şey değil. Diyor ki, "Bay Musa ve Bay İsa, güneş mahlukata su verirken neredeydiler?" Daha doğmamışlardı bile. İrfanı açıklıyor. Yani, demek istiyor ki, Musa ve İsa'dan önce bu güzel güneş tepedeydi. Adem ve Havva... konuyu daha da ileri götürüyor. Dinleri doğrudan hikayenin dönüm noktasına veya uç noktasına götürüyor. "Adem ve Havva o zaman neredeydi, Tanrı bu yay girişini yaya gerdiğinde?" Diyor ki, "Sizin bahsettiğiniz Adem ve Havva... Tanrı'nın bu evrende yarattığı bu yay girişi..."—şimdi, Rumi'nin Tanrısı, benim senin Tanrın değil. Benim senin Tanrın beş para etmez. Aptal, enayi, katil, Las Vegas usulü öpüşen, içen, anti-... Başka bir şey. Biz Rumi'nin Tanrısı'ndan bahsediyoruz. Diyor

ki, "Tanrı bu yay girişini yaya gerdiğinde Adem ve Havva neredeydi?" Tüm evren, insanlık, programı dinleyen kızlar ve erkekler, lütfen, tüm bu dinlerden, siz, tüm varlığınızla Adem ve Havva'dan geldiniz. Adem ve Havva'dan önce, annenin canına yemin ederim ki, bu güneş vardı. Bilim alanını, dini bakış açısının konusuna dahil ediyor. Bu konuşma... Şimdi, meseleyi açıklığa kavuşturmak için diyor ki, "Bu söz de eksik ve kesiktir; o eksik olmayan söz sırdır." Ya da "baştır" diye de okunabilir. Diyor ki, "Bu söz de eksik ve kesiktir." Yani, tüm dinlerin sözü kesiktir. Ebter, kuyruksuz demektir, yani bir yerde terk edilmiş demektir. Yani, anlamıyoruz; bir yerden başlayıp başka bir yerde bitmiyor. Söz kesik, bu söz eksik. Söyledikleri bu şeyler, bahsettikleri dinler, hepsi eksik. Ve "o eksik olmayan söz sırdır." Eğer sırdır diyorsa, akıldandır demektir, yani diyor ki, aklınla dikkat edersen, tüm sözlerinin eksik olduğunu göreceksin. "Eğer ondan bahsederse ayağın kayar; ve eğer ondan bir şey söylemezse, vay haline." Diyor ki, eğer konuşursa, ayağın kayar. Eğer konuşmazsa, senin "vay"ın başlar. Yani, az önce söylediğim şeyden dolayı küfredeceksin, zorundasın. Bunu demek istiyor. "Vay, vay, Hüseyini, söyleme, Rumi" demeyin. Hüseyini bir şey söylemiyor; onlardan alıntı yapıyor. "Ayağı bağlı bir bitki gibi..." Şimdi açıklıyor. Diyor ki "siz," yani dinler. Hala dinlerden bahsediyorum. Diyor ki, dinler neye benzer? Şimdi görün ne güzel açıklıyor dinleri. Diyor ki, "Topraktaki bir bitki gibi ayağı bağlı, belirsiz bir rüzgara başını sallarsın." Diyor ki, dinler kısa, aptal bir bitki gibidir, yerden çıkan bir turp gibi. Kökleri yok, güçlü bir şeyleri yok. Diyor ki, ayakları yerde bağlı "bir bitki gibidirler" ve en ufak bir esintiyle başları sağa sola sallanır. "Belirsiz bir rüzgara başını sallarsın," yani içlerinde kesinlik yoktur. Hepsi tarihtir. Yani, İsa'nın iç dünyasını, İsa'nın düşüncelerini anlamadan insanlardan bir hikaye duymuşlar. Kendileri yazmamışlar ama hakkında konuşuyorlar. Rumi'nin söylediği bu. Muhammed'in düşüncelerini yazmışlar ve hakkında konuşmuşlar. Yani, Muhammed'in kendisinden haberleri yok. Neden? Çünkü onlar sadece bir bitki gibiler, çünkü çok küçükler ve başları her rüzgarla sallanıyor. Ve hiçbir kesinlikleri yok. "Ama hareket edecek bir ayağın yok, meğerki ayağını bu balçıktan söküp çıkarasın." Diyor ki, yer değiştirecek ayakları bile yok. O "hareket" geçmiş zaman veya alıntı ile ilgili değil. Ama diyor ki, bu bitkinin irfanı anlaması için kökten çıkması gerekir. Dikkat edin, cümleye dikkat edin. Diyor ki, dinlerin—çünkü henüz bilime saldırmadık, dinlerden bahsediyoruz—diyor ki, dinler her rüzgarla anlamsızca başını sallayan bu bitki gibi oldukları için, tıpkı Hafız'ı dinleyip "bravo" diye başını sallayan ama hiçbir şey anlamayan, sadece başını sallayan biri gibi. Rumi diyor ki, dinler, affedersiniz, yerdeki bir bitki gibidir, her rüzgarla sallanır ve irfanı anlamak için bu bitkinin kökten çıkması gerekir. Orada olduğunuz sürece, rüzgarla başınızı salladığınız sürece, kesinlik yoktur. Kesinlik, kökten çıkmaktır. Bitki kökten çıktığında kesinliği bulur. Dikkat edin. "Ayağını nasıl söküp çıkarabilirsin ki, senin canın bu balçıktandır? Senin bu canının yolu çok zordur." Diyor ki, senin, yani bitkinin, irfanı anlamak için yerden çıkman lazım. "Biliyorum ki senin canın ve varlığın, ayaklarının altındaki bu balçığa bağlı ve meseleyi anlamak için balçıktan çıkman senin için çok zor." Ve o balçıkta olduğun sürece, çamurda kalmış bir eşek gibisiniz. Bu doğrudan, tek tip bir yorumdur. "Ey yüz, Hak'tan can aldığında, bir gece balçıktan bağımsız gidersin." Diyor ki, eğer canın ne olduğunu anlarsan, bir Hak'tan, bir varlıktan, bir İnsan-ı Kâmil'den bir can bulmalısın ki, topraksız yaşayabilesin, canın ne demek olduğunu anlayasın. Balçıkta olduğun sürece, balçıktaşın. Anlamak için, çıkmayı anlamalısın. Yani, matematikte eski koordinatlardan yeni koordinatlara gitmek bir alfa, bir beta gerektirir. Denizin ne olduğunu anlamak için, sırtına alfa, beta adlı bir oksijen tüpü bağlamalı ve okyanusun altını 4 saat görmelisin. Okyanusun içini görmek için nefesini tutmalısın, bu nefes balçığından çıkmalısın, sadece nefesine

güvenmemelisin. Bir beden, bir madde, güçlü bir mistik rezervuar sana biri tarafından verilmeli ki suda dayanabilesin. Yoksa, karada durup denize baktığın sürece, köpük görürsün. Dalgalar birbirine çarpar, sadece köpük görürsün. Okyanusta bir şey mi görmek istiyorsun? 72 milletin savaşı... eğer görmek istiyorsan, bir oksijen tüpü takmalısın ve benimle, Rumi ile irfana bir oksijen tüpüyle gelebilmek için irfanda boğulmalısın. Öyleyse irfan hakkında ne diyorsun? Sen, iki santim kökü toprakta olan, rüzgarla sallanan bir bitkisin ve konuşuyorsun. Buradan itibaren diyor ki... Şimdi yine birkaç beyti çıkardım çünkü anlamaları zor. Başka bir zamana bırakıp konuşmalıyız. "Tıpkı yokluktan varlığa geldiğin gibi, hadi söyle nasıl geldin, sarhoş geldin." Diyor ki, geçmişine bak. Dünya gezegenine nasıl girdin? Şuna bak. Nereye bakıyorsun, Muhammed şöyle şöyle dedi diye? Tamam, Muhammed'i gördün mü? Gözleri ne renkti? Kaşları ne şekildi? Düşünceleri nasıldı? Gece uyuduğunda ne yaptığı seni ne ilgilendirir? Onu camide 4 saat gördün. Yatak odasında nasıldı? Dans ediyor muydu? Sarhoş muydu? Eğleniyor muydu? Gizlice alkol içiyor muydu, içmiyor muydu? Muhammed hakkında ne biliyorsun? İsa hakkında ne biliyorsun? Musa hakkında ne biliyorsun? Bir kafirin bile bildiği bir tarihten başka. Eğer şimdi İsa hakkında araştırma yapsa, senden daha fazlasını anlar. Şimdi, "Gizli bir ışık olmuş hikmet sözünü ye, ey sen ki açığa çıkmış ışığa alıcı değilsin." Şimdi ne... "Ta ki alıcı olasın, ey can, ışığa, ta ki örtülüüyü örtüsüz göresin. Bir yıldız gibi gökyüzünde seyahat edeceksin, hayır, gökyüzü olmadan, 'nasıl'sız bir seyahat yapacaksın." Şimdi diyor ki, yazık ki bu kadar büyüksün ama değersiz sözlerin esirsin. Eğer benim sözlerimi dinlersen, sana tüm evreni göstereceğim. Deniz hiçbir şey, balçık hiçbir şey. Sana şaşırp kalacağın şeyler göstereceğim. "Tıpkı yokluktan varlığa geldiğin gibi, hadi söyle nasıl geldin, sarhoş geldin. Gelme yollarını hatırlamıyorsun, ama sana bir sır fısıldayacağız." Diyor ki, "Nereden geldin, geliş amacın neydi?" unuttun. Sana şaşıracacağın bir sır söylemek istiyorum ve hikaye burada başlıyor. Diyor ki, sana yolu öğretmek istiyorum. "Aklını bırak, sonra akıllı ol." Diyor ki, benim sözlerimi anlamak için aklını boşaltmalısın ve sonra akıllı olmalısın. Şimdi dikkat etmelisin. Sahip olduğun bu akıl benim işime yaramaz. "Aklını bırak, sonra akıllı ol. Kulağını kapat, sonra dinle." Diyor ki, şimdi benim sözlerimi anlamak istediğin için, kulağını kapatmalısın ve sonra dinlemelisin. "Hayır, sana söylemeyeceğim, çünkü sen daha hamsın," diyor Rumi Hüseyini'ye. Diyor ki, "Hüseyini, sana söyleyemem çünkü hamsın." "Sen bahardasın; yazın sıcağını (Temmuz'u) görmedin." Diyor ki, sen baharsın, Temmuz'u görmedin, kışı görmedin, sonbaharı görmedin, yazı görmedin. Sen baharsın, kendince bahar mevsimindesin. "Hamalar dala sıkı yapışır, zira hamlıkta bir saray yakışık almaz." O kadar güzel açıklıyor ki. Diyor ki, çünkü meyveler, ham oldukları sürece, küçüktürler, ağaçlardaki dalları çok büyük görürler. Derler ki, "Vay, bu dal beni tutuyor, ey Allah'ım, bu dal benim tanrım." Olgunlaşmamış meyve, ağaç dalını tanrısı sanır. Diyor ki, "Neden burada olduğumu görüyor musun? Dini kesinliğe ulaştığım için değil, bilimde ilerledim ve bu ağaç beni tuttu, böylece anladım." diyor ham meyve. "Olgunlaşıp tatlılaştığında, bir dudak ısırtan olduğunda, dalları gevşek tutar ondan sonra." Diyor ki, meyvenin sadece biraz olgunlaşması yeterli. Olgunlaştığında, o zaman yavaş yavaş ağırlaşır, o zaman dalın sallandığını görür. "Belki de bu benim tanrım değil, belki de buna bağlı değilim. Belki de olgunlaştım... neden ağırlaştım? Ağırlaşmak için ne yaptım?" Rumi diyor ki, olgunlaştın. "Ağzı o talihten tatlılaştığında, dünya mülkü o kişiye soğuk geldi." Diyor ki, meyve hala vitaminleri olduğunu da bilmiyor. Hala kabuğuyla kabızlığa, kabuğu olmadan ishale neden olduğunu bilmiyor. Bir elma olduğunu ve onu toplasan da toplamasan da bir gıda mühendisine göre çok fark ettiğini bilmiyor. "Tıpkı rüyaya daldığın gibi, kendi 'ben'inden kendi 'ben'ine gidersin." Üç

beyti tekrar çıkardım. Diyor ki, kim olduğunu biliyor musun? Uyanıkken o kadar habersizsin ki, bir rüyadasın. "Tıpkı rüyaya daldığın gibi," uykuya daldığında, nihayet kendine gidersin. Biliyorsun, "kendi"nin nerede olduğunu bilmediğinde çok perişansın. Kendin... uyuduğunda, kendin kendine gider. O anda, uykudayken, nihayet anlarsın. Çünkü o anda kendini anlarsın. Uyanık olduğun sürece, kendinle değilsin, kendinin dışındasın. Uyuduğunda, kendi içine girersin. Yani uyanıkken hayatın saçmalık, bir rüya, bir uyku. Uyuduğunda, hayatın uyanıklıktır. "Kendinden iştir ve sanırsın ki filanca o sırrı sana rüyada söyledi." Diyor ki, şimdi kendi içinde diyebilirsin ki, "Sen bir değilsin, ey iyi dost, belki bir kubbesin ve derin bir denizsin." Diyor ki, sen bir değilsin. Eğer kendi içine girersen, bir olmadığını anlayacaksın. Sen derin bir denizsin ve çok yüksek bir kubbesin. Saat 11:52, bir dakikam kalmış olabilir. Çok önemli olan iki sayfa kalmıştı. Evet, Restart size yetmiş üçüncü yolu gösteriyor. Tarihte ilk kez Restart, size büyük ariflerin, çok büyük adamların bakış açısının bir özüyle yetmiş üçüncü yolu gösteriyor. Radio Posto Facebook sayfasını beğenin ve eğer bu programı gerçekten sevdiyseniz dosyalarımızı paylaşın. Ve her neyse, hepinizden özür dilerim, sevgili dinleyiciler. Gelecek hafta, kalanını açıklayacağım ve inşallah, Tanrı'nın izniyle, bilimi havaya uçuracağız ki ariflerin bilim ve diğer şeyler hakkında ne dediğini görelim.

